

A végvári vitéz egy napja

Alighogy felkelt a nap, a fákon már csicseregnek a madarak. Vitézünk ébredszik. Napjai így kezdődnek.

Minden reggel korán kel. Első útja az istállóba vezet, hiszen gondoskodnia kell lováról. A vitéz és paripája együtt él szinte, fontos, hogy bízzanak egymásban.

Miután az etetésre sor került, a lovászlegény felszerszámozza az állatot.

Vitézünk bőséges reggelijét követően felveszi páncélját, majd következhet az embert próbáló gyakorlat. A vár udvarán órákon keresztül folyik a kemény küzdelem.

Ahogy delet harangoznak, lepihen vitézünk és hűséges lova egyaránt. Bőséges lakoma jár a fizikai próba után, majd némi pihenés is.

Délután újra hallatszik a kardok csörgése, az udvar ismét megtelik a lovagokkal. Mindenre fel kell készülniük, akár ellenséges támadásra, így napjaik jó részét bajvívásban, lovaglásban való ügyességük fejlesztése tölti ki.

Csak este ér véget a gyakorlás. A lovakat az istállóba kísérik, ahol a lovászok felügyelnek a nemes állatokra.

A fáradt, de jó kedélyű vitézek bőséges vacsorája után következik a mulatozás. Ezr késő éjszakáig is tarthat.

Miután kimulatták magukat, a vitézek szobáikba vonulnak. Nyugovóra térnek, hiszen tudják: a következő nap ugyanez vár rájuk.

Tóth Gábor 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola